

ONDRUSKA

**Ruuskanen-Ruuska sukuseuran
sukuviesti 30
lokakuu 2016**

Riihipetäjä, kuvattu kesällä 1961

Sukuseuramme tunnus on rauhoitettu rihipetäjä, joka kasvaa Siilinjärven Kuuslahdessa Rannan Asikkalan pellolla.

Lehtemme on saanut nimensä sukunimemme lähtökohtana olevasta nimestä Andreas, jonka toinen muoto on Ondrei, Ondruska. Tästä muotoutuivat vähitellen Ruska, Druska ja Ruskain sekä vuosisatojen aikana Ruuskanen ja Ruuska.

Ondruska 30, lokakuu 2016

Lyhyesti	2
Pääkirjoitus	3
Avauspuheenvuoro Rantasalmen sukukokouksessa 2016 / Asko Ruuskanen	4
Lehdistötiedote 31.07.2016	8
Sukukokouksen jatkotunnelmia 31.07.2016/ Liisa Ruuskanen	9
Tullaan tutuiksi	11
Ruuskanen-Ruuska sukuseuran apurahojen haku käynnistyy tammikuussa	12
Hajamietteitä kesäviikoilta / V-P Ruuskanen	12
Juomakulttuuri osa II/ Markku Ruuskanen	15
Muistikuvia 1970-luvulta/ Risto Ruuskanen	17
Sukuseuran hallitus ensimmäisessä kokouksessaan 7.10.2016	19

Lehtitoimikunta: Raija Peltola [raijahpeltola\(at\)gmail.com](mailto:raijahpeltola(at)gmail.com), Markku Ruuskanen [markkuj.ruuskanen\(at\)kolumbus.fi](mailto:markkuj.ruuskanen(at)kolumbus.fi), Veli-Pekka Ruuskanen [vpruuskanen\(at\)outlook.com](mailto:vpruuskanen(at)outlook.com) ja Marita Nygrén [marita.nygren\(at\)gmail.com](mailto:marita.nygren(at)gmail.com)
Ondruskaan osoitetut jutut osoitteeseen: [ondruska.sukuviesti\(at\)gmail.com](mailto:ondruska.sukuviesti(at)gmail.com)

Kaikenlaiset tarinat, piirustukset, kuvat ja muistelot lehden lukijoilta, myös siltä nuorimmalta sukupolvelta, ovat tervetulleita lehdessä julkaistavaksi. Mikäli et halua, että juttu julkaistaan kotisivujen nettiversiossa, ilmoita asiasta Marita Nygrénille [marita.nygren\(at\)gmail.com](mailto:marita.nygren(at)gmail.com) artikkelin poistamiseksi.

Jäsenasiat ja osoitteenmuutokset: [vpruuskanen\(at\)outlook.com](mailto:vpruuskanen(at)outlook.com)

Lyhyesti

Aurinkoisessa heinäkuun säässä Rantasalmella juhlittiin 120 Ruuskasen ja Ruuskan voimin sukuseuramme 10-vuotista taipaletta. Tässä lehdessämme on useampikin juttu, jonka avulla voi lämmitellä noita kesäisiä muistoja. ***Kiitokset Asko Ruuskaselle avauspuheenvuorosta ja Liisa Ruuskaselle kokouksen jatkotunnelmista!***

Kesän sukukokouksessa jaettiin sukuseuramme ensimmäiset apurahat ja tammikuussa käynnistyy seuraavien apurahojen haku.

Aika ajoin on kuulunut toiveita, että olisi mukava oppia tuntemaan vieraampiakin sukulaisia. Sukukokouksessa tehtiin muutama lyhyt henkilöhaastattelu, josta ensimmäinen on tässä numerossa ja muut seuraavissa lehdissä. Toiveena on että nämä yksinkertaiset kysymykset innostaisivat sukulaisiamme tekemään

joko itsestään tai kaveristaan lyhyen haastattelun. Itse voi keksiä kysymykset tai käyttää haastatteluissa olleita kysymyksiä. Vastaukset kysymyksiin voi lähettää Maritalle sellaisenaan tai tehdä suorasanaiseen muotoon - ja tietenkin kuvan kanssa, että seuraavassa sukukokouksessa on helpompi tunnistaa.

Jäseneksi ilmoittautuneiden määrä on jo 284. Suurin osa jäsenistä on jäsenmaksunsa maksanut. Jos maksu on syystä tai toisesta unohtunut, saat tämän lehden ilmestymisen jälkeen erillisessä kirjekuussa maksumuistutuksen tämän vuoden jäsenmaksusta. Epäselvissä tapauksissa ota yhteyttä 21.11.2016 jälkeen Marita Nygreniin (p. 0407089794 tai sp-osoite yllä).

Kiitokset Risto Ruuskaselle tähän lehteen toimittamasta 70-lukua käsittelevästä jutusta!

Kansikuva: Rantasalmen sukukokous 30.07.2016.

Puheenjohtajalta

Ruuskanen-Ruuska sukuseura valitsi minut uudeksi hallituksen puheenjohtajaksi kotipitäjäni Rantasalmen Porosalmella kymmenvuotissukukokouksessamme. Olen 60-vuotias pankkialan lakimies ja harrastanut sukututkimusta jo nuoruudestani asti. Sukuseuran toiminnassa olen ollut alusta alkaen mukana.

Sukujuhlamme ja sitä seuranneen Linnansaaren kansallispuiston risteilyn tunnelmat olivat onnistuneen tuntuisia tuoreen puheenjohtajan näkökulmasta. Tarkkasilmäisimmät onnistuivat näkemään Porosalmellekin kotiutuneen norpan, mikä ei nyt aivan tavallista olekaan. Velipojallani on mökki muutaman kilometrin päässä Porosalmelta ja hän onnistui norppahavainnossa vasta kahdenkymmenen mökkivuoden jälkeen. Onnistumisesta kertoo sekin, että olemme saaneet lähes kymmenkunta uutta jäsentä seuraamme kokouksen yhteydessä ja sen jälkeen.

Marjatta Vesterinen esitteli sukuseuralle oman sukuhaaransa tutkimustaan ja suositteli kaikille omien lähisukunsa tietojen tallentamista. Olisi mukava saada näitä tallennustietoja jossain vaiheessa Ondruskaankin luettavaksi. Rohkeasti vaan kaikki tallentamaan ja lähettämään sopivia kertomuksia lehteemmekin!

Risteilyn ohjelmana oli tietokilpailu, jonka voitti ryhmä, johon kuuluivat Aino ja Jorma Toikkanen, Jorma Rytönen, Sanna Koljonen ja Elina Ruuska. Voittajille palkintona annettua jutunkirjoitusoikeuden käyttämistä sukulehteemme vielä odottelemme. Viimeisenä kysymyksenä oli kannanotto seuraavaan sukukokouspaikkaan ja sen kyselyn voitti ylivoimaisesti tällä kertaa Kuopio. Mitalisijoille tulivat myös Iisalmi ja Siilinjärvi. Täältä pohjalta hallituksen on helppo lähteä suunnittelemaan seuraavaa sukukokoustamme kesälle 2018.

Syyskuun 13. päivänä tuli kuluneeksi 75 vuotta panssarilaiva Ilmarisen uppoamisesta. Aiheesta

oli juttua pääkaupunkiseudun lehdessäkin. Laivan mukana hukkuneiden yli sadan miehen joukossa oli myös Rudolf Ruuskanen, joka kuului Maaningan sukuhaaramme. Laivan tuho oli pahin Suomen laivastolle sattunut katastrofi sodan aikana. Sankarivainajia sukuseuramme muisti Rantasalmella pidetyn sukujuhlan jälkeisenä sunnuntaina jumalanpalveluksen jälkeen seppelleenlaskulla sankarihaudoille.

Palataksemme nykyhetkeen pesäpallon Suomen mestaruuden voitti Vimpelin Veto pitkän odotuksen jälkeen. Vain viisitoistavuotias Perttu Ruuska Halsualta oli ratkaisuasemissa takaamassa Vedon voittoa. Lähetin Pertulle sukuseuran onnittelet heti voiton selvittyä.

Lehdessämme on kaikille vielä tietoa sukukokouksemme kulusta ja tunnelmia eri vaiheista. Risto Ruuskasen jutussa palaamme 1970-luvulle ja Veli-Pekka Ruuskasen jutussa kaikille suomalaisille tuttuihin sauna- ja kesätunnelmiin.

Toivotan kaikille lehtemme lukijoille hyvää syksyn jatkoa ja joulunkin odotusta sitten aikanaan!

Markku Ruuskanen
hallituksen puheenjohtaja

Sukuseurojen Keskusliiton myöntämä kultainen ansiomitali luovutettiin Jorma Ruuskalle ansiokkaasta työstä sukuseuran hyväksi hallituksen kokouksessa 7.10.2016. Kuva Markku Ruuskanen

Avauspuheenvuoro Rantasalmen sukukokouksessa 30.7.2016

Asko Ruuskanen pitämässä avauspuheenvuoroa

Arvoisat sukulaiset, sukulaisten puoliset, mukana olevat lapset, hyvät läsnäolijat! Tervetuloa Ruuskanen-Ruuska sukuseuran kymmenvuotisjuhlakokoukseen sukuseuramme perustamispaikkakunnalle Rantasalmelle! Perustamiskokous pidettiin Rantasalmen kirkonkylän yläasteella 12 päivänä elokuuta 2006. Siis tarkkaan ottaen täytämme noin viikon kuluttua kymmenen vuotta.

Aluksi kuitenkin Jyväskylän sukukokouksen jälkeen tiedossamme olevien poisnukkuneiden jäsenten nimet: Vuosina **2014**; Laitinen Marjatta, Ruuskanen Aarno ja Ruuskanen Usko Veikko. **2015**; Karttunen Aili, Lautiainen Liisa, Ruuska Maire, Ruuskanen Inkeri ja Taskila Lauri. **2016**; Heine Elma Marjatta, Ruuskanen Aatto Ilmari, Ruuskanen Martta ja Ruuskanen Osmo. Hiljennymme seisaalleen nousten kunnioittamaa poisnukkuneiden muistoa. - Kiitos.

Sukuseuran jäsenille tiedossamme olevat syntyneet lapset; Maija Karhukorpi, Toivo Ruuska ja Heta Ruuskanen. Uskon heitä olevan enemmänkin, mutta päivivitystiedot on unohdettu lähettää Markulle.

Perustava kokous pidettiin kirkonkylän yläasteella. Paikalla oli reilut 250 suvusta ja sukuseurasta kiinnostunutta henkilöä. Vastaavaan lukumäärään ei ole sen jälkeisissä sukukokouksissa päästyäkään. Perustamiskokouksessa johti puhetta Pirkko Ruuskanen-Parrukoski. Hänet valittiin myös ensimmäiseksi puheenjohtajaksi. Muut hallituksen jäsenet olivat: Lea Kokko, Kaisa Miettinen, Markku Ruuskanen, Jorma Ruuska, Jarmo Ruuska, Seppo Ruuskanen, Reino Ruuskanen ja Asko Ruuskanen. Minut valittiin varapuheenjohtajaksi ja Markku sihteeriksi. Rahastonhoitajan tehtäviä vuoden 2015 loppuun saakka hoiti hallituksen ulkopuolelta valittuna Pirjo Ralli. Tämän vuoden alusta lukien rahastonhoitajan tehtävät otti vastuulleen Markku. Alkuperäisiä, kymmenen vuotta hallituksessa olleita ovat Jorma, Markku, Reino, Seppo ja allekirjoittanut. Vuotuiseksi jäsenmaksuksi päätettiin 25 euroa ja ainaisjäsenmaksuksi 375 euroa. Järvenpäässä 2012 pidetyssä sukukokouksessa, hyvästä taloudellisesta tilanteesta johtuen, vuotuinen jäsenmaksu pudotettiin kahteenkymmeneen euroon ja ainaisjäsenmaksu kolmeensataan euroon. Yhdistysrekisteriin sukuseura merkittiin 14.11.2006. Tällä kertaa Lomakeskus Järvisydän valikoitui kokouspaikaksi täyden palvelun juhlapaikkana ja onhan tässä entisajan tyyliin kosolti erämaahenkisyyttä ympäristössä. Lienee näillekin seutuville ensimmäiset tulijat torppansa pystyttäneet.

Merkittävä henkilö sukuseuraamme perustamiseen liittyen on Lea Kokko o.s. Ruuskanen. Lea on se henkilö, joka oma-aloitteisesti kutsui reilu vuosi ennen sukuseuran perustamista sukuhaaraansa koolle Pielavedelle. Kokoon kutsutuille Lealla oli lyhyt ja naseva ehdotus: Perustetaan sukuseura. Paikalla olleet yhtyivät yksimielisesti Lean esitykseen. Lean lisäksi sukuseuran perustamista valmisteleavassa työryhmässä olivat Kaisa Miettinen, Markku Ruuskanen, Heikki Ruuskanen, Pirkko Ruuskanen-Parrukoski ja Jali Ruuskanen. Tunnustuksena tästä ja kahdeksan vuoden hallitustyöskentelystä Lea on sukuseuramme kunniajäsen ja hänelle myönnettiin Jyväskylän sukukokouksessa Sukuseurojen Keskusliiton kultainen ansiomitali.

Kokousyleisöä Kuva Asko Ruuskanen.

Tiedottamispuolta jäsenistön suuntaan on alusta alkaen hoidettu kotisivujen ja kolme kertaa vuodessa ilmestyvän lehden välityksellä. Alkuun lehden nimi oli Sukuviesti ja painettiin tavalliselle kopiopaperille. Lehden nimi numerosta 12/2010 alkaen on ollut Ondruska, kuvaten sillä nykyisin lausuttavan sukunimemme varhaismuotoa. Samasta lehdestä alkaen lehden kansikuvassa on ollut tunnuksemme, Siilinjärven Kuuslahdessa Rannan Asikkalan pellolla kasvava, rauhoitettu ns. riihipetäjä. Riihipetäjä kertoo vaakunan männynkäpyjen tavoin metsätalouden merkityksestä, sukumme juurevasta ja kestävästä historiasta vuosisatojen saatossa. Paremmalle paperille lehti ryhdyttiin painamaan numerosta 23/2014 alkaen. Lehdellä on oma toimikunta, johon kuuluvat Markku Ruuskanen, Marita Nygrèn, Raija Peltola ja Veli-Pekka Ruuskanen. Alkuun kotisivujen tekijänä vuosien ajan ansiokkaasti toimi Espoon Markku Ruuskanen. Tällä hetkellä käytössä olevat kotisivut on rakennellut Marita Nygrènin tytär Saara ja Maritalla on hoitovastuu. Työstään Markkua ja Saaraa sukuseura on muistanut standaarilla.

Hallitus on omalta osaltaan pyrkinyt viemään asioita eteenpäin, mielestäni ihan hyvällä vauhdilla. Esimerkkinä voitaneen pitää joulukuussa 2006 ilmestynyttä ensimmäistä Sukuviestiä. Siinä lehdessä hallitus julisti avoimen kilpailukutsun sukuseuramme vaakunan aiheeksi. Esityksiä tuli Arja Suuroselta, Espoon Markku Ruuskaselta ja Olli Ruuskaselta. Vaakunamme on kolmen eri esityksen kompromissi. Jokaiselta esittäjältä tuli jotakin.

Heraldikko Harri Rantanen muotoili lopullisen muodon. Vaakunatoimikuntaan kuuluivat Pirkko Ruuskanen-Parrukoski, Lea Kokko ja Jarmo Ruuska. Heidän tekemänsä ehdotuksen pohjalta hallitus käsitteli asiaa ja keskustelujen jälkeen yksimielisesti päätti Nilsiä sukukokoukselle esittää hyväksyttäväksi käytössämme olevan vaakunamallin. Välittömästi hyväksymisen jälkeen, siihen saakka piilossa pidetty, vaakunan ensimmäinen kappale esiteltiin sukukokoukselle ja luovutettiin kehystettynä räpytysten kera Markku Ruuskaselle. Hallitus, käsityksensä mukaan, vaakunan mallissa onnistui hyvin, mikä näkyi myös kokousyleisön ihasteluissa. Vaakuna löytyy standaarina monen kodin kaapin päältä, se löytyy kauniisti kirjailtuna morsiamen hääpuvun takaa helmasta ja tatuoituna mieshenkilön käsivarresta. Työkiireitten takia Pirkko Ruuskanen-Parrukoski luopui puheenjohtajan tehtävästä. Hänen tilalleen valittiin allekirjoittanut ja olen tehtävässä toiminut tänne saakka. Kaisa Miettisen ja Jarmo Ruuskan luovuttua myös hallitustyöskentelystä, valittiin uusiksi jäseniksi Anja Gustafsson, Sanna Ruuskanen ja Vesa Ruuska.

Sukuseuralle ei iän suhteen vuosia ehtinyt paljon tulla, kun sukukirjaa ryhdyttiin ihan tosimitoissa tekemään. Alkuvuodesta 2008, siis ensimmäinen hallitus, jo ennen Nilsiä sukukokousta valitsi keskuudestaan sukukirjatoimikunnan. Toimikuntaan kuuluivat Anja Gustafsson, Lea Kokko, Markku Ruuskanen ja allekirjoittanut. Sukukirjatoimikunnan ensimmäinen kokous pidettiin Helsingissä Lea Kokon kotona 20.4.2008. Nilsiä sukukokous hyväksyi hallitukselle ja kirjatoimikunnalle suuntaviivat. Tästä työ sai selustatukea ja niinpä valmis kirja julkaistiin Ikaalisten sukukokouksessa 31.7.2010. Kirjan julkaisemiseen liittyvän juhlapuheen piti Anja Gustafsson. Anjan nimi jäi pysyvästi sukuseuran historiaan sukukirjojemme kaikkien kolmen osan toimittajana. Samoin hän toimitti kakkososasta täydennetyt lisäpainoksen. Ansiokkaan työn sukuseuran hallituksessa ja kirjatoimikunnassa tehnyt Anja menehtyi vakavan sairauden seurauksena kevään kukkasten aloittaessa avautumista loppukeväästä 2012. Sukuseuramme edusti Anjan siunaus- ja muistotilaisuudessa Lea Kokko ja Marita

Nygrén. Muistotilaisuudessa Lea Kokko muisteli Anjan työtä ystävänä ja sukuseuralaisena.

Iltaohjelmassa Nilsin sukukokouksessa oli taikuri Jorma Airaksisen esityksiä ja kesäteatterinäytelmä "Onnenmaa." Seuraavana päivänä sunnuntaina oli seppeleen lasku sankarihautojen muistokivelle ja jumalanpalvelus Nilsin kirkossa. Ikaalisten sukukokouksessa iltaohjelmassa katselimme kesäteatteriesitystä "Lemmen hotelli - Mimosan hipiä." Sunnuntaina oli seppeleenlasku Ikaalisten sankarihautojen muistokivelle ja jumalanpalvelus Ikaalisten kirkossa. Jumalanpalveluksessa saarnasi oma sukupappimme Hannu Ruuskanen.

Sukukirjan tekeminen oli menestys. Sitä haluttiin ostaa. Niinpä ensimmäinen painos kakkososasta myytiin ennakkoon lähes kokonaisuudessaan. Siitä tilattiin täydennetty lisäpainos kohtapuoleen Ikaalisten sukukokouksen jälkeen. Tätä painosta on täälläkin myynnissä. Siinäpä olisi mukava lahjavinkki vietäväksi lapsille tai vaikkapa lapsen lapsille. Kirja ei menetä vanhetessaankaan arvoaan.

Hallituksen jäsenistä Seppo, saamansa tehtävän mukaisesti, valmisteli postin kanssa asian niin, että sukuseuran omaa postimerkkiä pystyttiin tilaamaan netin kautta syyskuusta 2011 lukien. Miten paljon merkkiämme on yhteensä tilattu, ei rekisteröidy postin tiedostoihin, joten siitä ei voi muuta sanoa kuin, että tilattu on.

Uutta esiteltävää ja ostettavaa sukuseuralla oli myös Järvenpäässä pidetyssä sukukokouksessa 4.8.2012. Silloin julkistimme viirin. Viiristä "ensimmäinen kappale" luovutettiin Markku Ruuskaselle liehumaan kodin ja kesämökin lipputangossa. Viiri on sen verran hinnakas tuote, että sitä hallitus päätti ostaa vain 9 metrin tankoon. Tekijän mukaan se on yhtä sopiva myös 8 ja 10 metrin tankoihin. Uutena asiana hallitus sai myös ohjeet DNA-tutkimusten tekemisestä. Sukuseuran laskuun myöhemmin tutkimukset tehtiinkin kahdelta henkilöltä Ruuskasten ja yhdeltä henkilöltä Ruuskan sukuun kuuluvista.

Iltaohjelmassa oli kulttuuriretki Tuusulan rantatien kohteisiin Ainola ja Halosenniemi. Paluumatkalla hotellille pysähdyimme muistelemaan Rosvo-Ruuskasta ja hänen edesottamuksiaan kiinnijäämispaikalleen Hyrylän sillalle. Jos jotakin kiinnostaa, lisää tietoa hänestä löytyy II-osan sukutaulusta 1570 ja lisäpainoksen taulusta 1671. Raija Peltolan tekstiä löytyy *Ondruskasta* nro 17/2012. Sukulais-sankaristamme on Antti Lappalainen vuonna 2001 kirjoittanut kirjan "Savon metsärosvojen jäljillä". Savon-murteisen "Kirja-arvostelun" runomuodossa paikallislehti Uutis-Jouseen 24.11.2005 on kirjoittanut Sirkka Väätäinen. Totuus on se, että kuuluisasta ihmisestä puhutaan ja kirjoitetaan, toimipa hän millä alalla hyvänsä.

Hallituksessa jo aiemmin ollut Outi Rytönen valittiin Järvenpäässä varapuheenjohtajaksi ja toiminut siinä tehtävässä tänne saakka.

Jyväskylän sukukokouksessa kokousasioiden ohessa päähuomio oli jo tehdyissä DNA-tutkimuksissa ja niiden jatkamisessa. Ansiokkaan kokousesitelmän aiheesta piti Tuomo Rytönen. Kolmelta sukuun kuulualta on DNA-näyte otettu ja tulokset saatu. Kokous antoi hallitukselle valtuudet jatkaa näyttöiden ottamista tarpeeksi katsomiltaan osin. Tämän tutkimuksen laajentaminen jäi tärkeämmän asian jalkoihin. Nimittäin hallituksen esityksestä sukukokous päätti perustaa apurahaston. Tältäkin osin hallitus on työnsä tehnyt ja ensimmäiset apurahan saajat julkistetaan tässä kokouksessa. Pinssi tuli myös myyntiin ja se kokouksessa jaettiin ilmaiseksi kaikille alle 15 -vuotiaille nuorille ja lapsille. Kokouksen päätteeksi tehtiin leppoisan lämpimän poutaisessa illassa risteily Päijänteelle. Risteilyn lomassa pienen suolapalan kanssa nautittiin kahvi/tee.

Sukukokouksen päätöksen mukaisesti 25.8.2014 Outi Rytönen ja allekirjoittanut kävivät Pielaveden liikuntatalolla Antti Ruuskasen keihäällä heittämän Euroopan-mestaruus-kultajuhlassa kutsumassa hänet ainaisjäseneksi sukuseuraan. Lisäksi iltalukemiseksi luovutettiin

sukukirjan kaikki kolme osaa. Nyt viimeisimmästä "EM-ronssiheitosta" lähti facebookin välityksellä onnittelut. Katsotaan, muistaako tuleva hallitus muutoinkin.

Apurahojen myöntämisen lisäksi on sitä muutakin uutta tälle kokoukselle. Sukuseuran vaakunalla olevat paidat tulivat myyntiin. Samoin myynnissä on vaakunalla varustettuja pahvisia mukeja. Toisenlaisena uutena asiana voitaneen pitää myös sitä, että meillä on ihan oma mies tämän vuoden alusta ollut Sukuseurojen Keskusliiton hallituksessa. Siihen tehtävään hallituksemme esityksestä valittiin Markku Ruuskanen.

Mielestäni sukuseura on saanut kymmenessä vuodessa paljon aikaiseksi. Tämän suurimmalta osalta tietenkin on mahdollistanut sukututkimus. Sitä on hoitanut Markku ja tuntuu sille, että hoitaa niin pitkään kun pystyy tietokoneella kirjoittamaan. Ajatuksissani sukututkijana hän on täydellinen. Jos hallituksen kokoukseen tulo ei ole aina mahdollistunut, tietokone avuksi ja esimerkiksi Outi Rytkönen on Skypen välityksellä ollut mukana muutamia kertoja. Ensimmäisen kerran 24.3.2014. Toisekseen hyvän lopputuloksen mahdollistaa myös asiaan sitoutunut hallitus. Sitä on sukuseuramme hallitus ollut koko kymmenvuotisen ajan. Toivotaan edelleen samanlaista jatkoa.

On yksi asia, jota hallitus ei ponnisteluista huolimatta ole onnistunut saattamaan loppuun. Jo niinkin varhain, kun Sukuviestissä nro 2 talvella 2007, julistettiin laulukilpailu esisiemme tietä ja suvun toimintaa kuvastavan laulun aikaansaamiseksi. Yhtään ehdotusta ei silloin tullut, ei ole tullut myöhemminkään. Toivoisin, että tässä kokouksessa musiikkiesityksen tekevä Maija Ruuskanen kuuli hyvin ja taltioi asian visusti muistiinsa.

Maija Ruuskanen viihdytti sukukokousvieraita musiikkiesityksellään. Kuva: Asko Ruuskanen

Sitten vielä melkein loppuksi: Kotiseudullani Siilinjärven maisemissa lapsena ollessani vanhemmilla ihmisillä oli tapana sanoa jonkin asian päättyessä, että "aika aikaansa kutakin, sano pässi kun piätä leekattiin." Rantasalmen suunnalla samaa tyyliä tarkoitettiin sanonnalla "ero perreestä ja jako tavarasta." Moni saattoi jo ymmärtää asiani. Olen päättänyt ja kertonut sen hyvissä ajoin hallitukselle, että kymmenen vuotta kohdallani, huomioiden ikäni, on ihan sopiva aika lopettaa. Puheenjohtajaa valittaessa en siis ole enää käytettävissä. Telkkarista olen suurten poliitikkojen kuullut monta kertaa sanovan seuraajaa puheenjohtajaksi kysyttäessä, etten missään tapauksessa ota siihen kantaa. En ole poliitikko eikä täällä tehdä politiikkaa, siksi minä otan valittavaan seuraajaani kantaa. Sukututkijamme Markku on Sukuseurojen Keskusliiton hallituksen jäsen, eikä ole kieltäytynyt mahdollisuudesta tulla valituksi tässä kokouksessa Ruuskanen-Ruuska sukuseuran puheenjohtajaksi. Siksipä toivon, että Markku Ruuskanen valittaisiin, kunhan se aika tässä kokouksessa tulee, sukuseuramme puheenjohtajaksi.

Pidetään keskusteleva, kantaa ottava kokous. Annetaan kokouksessa valittavalle hallitukselle tehtäviä. Sillä tavoin sukuseuramme kehittyy ja voi hyvin.

Hyvät läsnäolijat, olette sydämellisesti tervetulleita sukuseuramme kymmenvuotisjuhlakokoukseen.

Asko Ruuskanen

**RUUSKANEN-RUUSKA SUKUSEURA RY
JUHLISTI 10-VUOTISTAIVALTAAN
RANTASALMELLA**

Ruuskanen-Ruuska -sukuseura ry piti kymmenvuotisjuhlakokouksensa Rantasalmella 30-31.7.2016. Kokouksen osallistujia oli eri puolilta Suomea ja Ruotsistakin saakka yhteensä lähes 120 sukulaista. Parhaiten edustettuina tällä kertaa olivat Pohjois-Savosta olevat Nilsiä ja Maaningan sukuhaarat sekä Rantasalmen sukuhaara.

Kymmenvuotisjuhlan kunniaksi Sukuseurojen Keskusliitto oli myöntänyt seuran toiminnassa aktiivisesti toimineille henkilöille ansiomitaleita. Kultaiset ansiomitalit jaettiin seuran pitkäaikaiselle puheenjohtajalle Asko Ruuskaselle ja hallituksen jäsenille Seppo, Reino ja Markku Ruuskaselle sekä Jorma Ruuskalle, hopeiset ansiomitalit varapuheenjohtaja Outi Rytköselle ja Marita Nygrénille ja pronssinen ansiomitali sihteerille Raija Peltolalle. Seuran toiminnan alkuvaiheissa aktiivisesti toimineelle Heikki Ruuskaselle jaettiin seuran standaari. Sukuseuran myöntämät stipendit saivat Marjatta Vesterinen ja Joonas Ruuskanen.

Hallituksen puheenjohtajaksi valittiin Markku Ruuskanen Nurmijärveltä ja varapuheenjohtajaksi Outi Rytkönen Pielavedeltä. Muiksi hallituksen jäseniksi valittiin uudelleen Reino Ruuskanen Järvenpäästä, Seppo Ruuskanen Heinolasta ja Jorma Ruuska Tampereelta sekä Annukka Ruuskanen Helsingistä. Uusina jäseninä valittiin Juha-Pekka Ruuskanen Vihdistä, Veli-Pekka Ruuskanen Helsingistä sekä Marjatta Vesterinen Oulunsalosta. Toiminnantarkastajiksi valittiin Jukka Immonen ja Olli-Mikko Ruuskanen sekä varalle Antti Ruuskanen Heinolasta. Hallituksessa ovat edustettuina Rantasalmen, Nilsiä ja Maaningan sukuhaarat Ruuskanen-sukuhaarojen puolelta ja Kaukolan sekä Viitasaaren sekä Kiuruveden sukuhaarat Ruuskanen sukuhaarojen puolelta. Sukuseuran kotisivut ovat käytössä osoitteessa www.ondruska.fi, ja valokuvat on tallennettu sukuseuran Facebook-sivuille.

Kiuruveden Antti Ruuskan oma sukukirja innosti yleisöä sukutietojen keräämiseen

Kokouksen loppupuolella Marjatta Vesterinen esitteli kirjoittamaansa Antti Ruuskan jälkeläisten sukukirjaa ja sen kokoamistyötä. Esityksessään Vesterinen kehotti kaikkia keräämään muistitietoja lähisuvuistaan ja nimeämään vanhoissa valokuvakansioissa olevia kuvia. Maija Ruuskanen esitti kaksi lauluesitystä, joissa oli otettu huomioon myös nuoremmat kuulijat, joita oli paikalla ilahduttavan runsaasti.

Sukukokouksen aluksi aikana nautittiin lounas ja kokouksen aikana kokouskahvit. Myyntiin saatuja sukuseuran vaakunalla varustetut paidat kävivät hyvin kaupaksi samoin kuin aiemmin julkaistut sukukirjat ja pinssit.

Pääosa kokousyleisöstä siirtyi kokouksen jälkeen Porosalmen lähistöllä sijaitsevaan Linnansaaren kansallispuistoon suuntautuneelle risteilylle hyvän sään vallitessa. Tarkkasilmäisimmät risteilijät näkivät saimaannorpankin laivamatkan aikana. Risteilylle osallistujat vastasivat ryhmittäin heille tehtyyn tietokilpailuun sekä kyselyyn seuraavasta sukukokouspaikasta. Eniten kannatusta sai tällä kertaa Kuopion seutu, jossa sukuseura todennäköisesti kokoontuu seuraavan kerran kahden vuoden kuluttua.

Kuva: Asko Ruuskanen

Sunnuntaina 31.7. sukuseuran jäseniä osallistui Rantasalmen kirkossa pidettyyn jumalanpalvelukseen, jonka jälkeen sukuseura laski seppeleen Rantasalmen sankarihaudoille.

Markku Ruuskanen

Sukukokouksen jatkotunnelmia 31.7.2016 Rantasalmella

Kuvassa etualalla ovat Raija Peltola, Asko ja Reino Ruuskanen. Kuva: Antti Ruuskanen

Aurinkoinen aamu ennustaa hyvää sunnuntaipäivää sukukokouksen huipennukseksi Rantasalmella. Mieli on levollinen ja virkistynyt; olihan eilen mitä kiehtovin päivä tavata tuttuja sukukokouksessa sekä löytää uusiakin. Joidenkin henkilöiden nimet ovat joskus pulpahtaneet esiin keskusteluissa tai sukutauluja katsellessa, mutta oli elämystä tavata heidät nyt henkilökohtaisesti ja sukeltaa pintaa syvemmälle myös heidän elämäänsä. Ilman sukuseuraa nämäkin sukulaiset olisivat ehkä jääneet vieraisiksi. Oli ilo esitellä joillekin myös mieheni lapsuudenkotiä, jonka pihapiirissä monet Ruuskas-suvun edustajat ovat asustaneet ja sieltä myös maailmalle lähteneet.

Aamuyhdeksältä lähdemme kohti kirkonkylää. Vain pari autoa on liikkeellä. Kirkonmäelläkin tuntuu olevan hiljaista. Hautausmaalta on tulossa perhe, johon juuri eilen olimme tutustuneet. Olivat jo käyneet tuttujensa haudalla, mutta Ferdinandin ja Anna Sofian hautapaikkaa he eivät tienneet. Lähdemme näyttämään sitä heille, sillä sinnehän itsekkin olemme menossa. Suku yhdistää. Hautausmaalla on levollista. Ajatuskin selkenee. Elämä löytää uutta ulottuvuutta. Emme elä kuolemaa tai hautaa varten...! Kirkonkellot alkavat soida. Ne kutsuvat

jumalanpalvelukseen.

Saavumme kirkonmäelle. Osa kirkkoväestä on jo mennyt sisään. Katselen ylvästä punatiilirakennusta. Sen torni kohoaa korkealle. Kirkko on toistasataa vuotta vanha (valmistui v. 1904). Vuonna 1984 se kuitenkin tuhoutui lähes täysin, kun salama iski sen torniin. Muistelen, kuinka juhannussunnuntaina olin ollut anoppini kanssa tuossa kirkossa. Seuraavana keskiviikkona katsoin televisiosta, kuinka se paloi kuin soihtu! Alttaritaulu, joka kuvaa Kristusta Emmauksen tiellä, saatiin kuitenkin pelastettua, ja se on edelleen nähtävänä uuden kirkon sivuoven yläpuolella. Uusi kirkko valmistui vuonna 1989. Ulkoapäin se on pitkälti entisen kaltainen, mutta astuessani sisään huomaan, että se on edeltäjänsä pienempi, mutta valoisaampi. Vaaleat seinät ja sisustus moderneine elementteineen ihastuttavat! Lämmin vaikkakin äänetön tervetuloitovotus huokuu myös kalustosta. Edessä on avoin alttari. Sinne on helppo mennä. Saarnatuoli on kirkkokansan tasolla ja kuulijoilla on siirrettävät pehmeämmät tuolit. Onpa viihtyisää ja esteetöntä. Tila soveltuu moneen tarkoitukseen. Takaosassa on erillinen kirkkotorikin, jossa erilaiset pienryhmät voivat kokoontua.

Kello on kymmenen. Urut soivat luoden hartaan ja juhlallisen tunnelman. Takaa katsoen kirkkosalin oikealla puolella istuu Suomen oloihin verrattuna erilaista kirkkokansaa. Asut ovat värikkäitä eivätkä niihin puetutkaan näytä tšekäläisiltä. Mihinkähän maahan minä olenkaan tullut? Katselen ympärilläni. No onhan täällä tuttujakin! Kolmisenkymmentä sukuseuramme edustajaa istuu lähituntumassa, joten oikeassa paikassahan minäkin olen.

Jumalanpalvelus sujuu normaalin kaavan mukaan. Liturgina toimii pastori Timo Vainikainen ja saarnan pitää eri lähetyskentillä toiminut ja nyt Saksassa vaikuttava nimikkolähetti Tarja Ikäheimonen. Leppoisalla ja lähes keskustelevalle tyylillä puhuja tuo esiin niitäkin asioita, jotka saattavat askarruttaa myös arkielämässä. Vaikeuksien kohdatessa moni ajattelee: ”Mitähän pahaa minä olen tehnyt, että Jumala minua näin rankaisee?” Eikö olekin tuttua? Vastoinkäymisiä on jokaisella ja mokattua tulee itsekkin. Harva meistä vain luistelee tämän elämän läpi. Mutta elämämme

vaikeudet eivät suinkaan ole Jumalan rangaistuksia. Ne ovat pikemminkin opasteita ja suoja-aitoja, jotta välttäisimme edessä olevat pahemmat rotkot ja karikot.

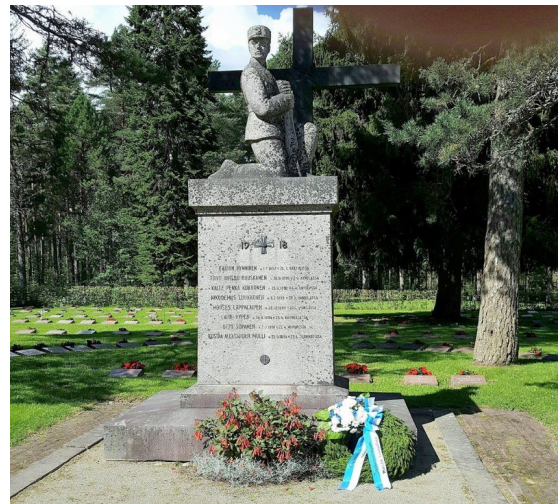
Aika - tämä ohikiitävä hetki - on yksi tärkeimmistä ellei peräti tärkein uusiutumaton luonnonvara elämässämme. Sitä toki on itse elämäkin. Aika on tärkeä käsite myös Raamatussa. Siellä puhutaan myös etsikkoajasta ja tuomiosta. Pappi totesi, että nykyajan ihmisille on vaikea puhua tuomiosta. Miksi? Tuomiota seuraa rangaistus, joka on rikoksen tai laiminlyönnin palkka. Mutta onko väärin tuomita tai rangaista? Jokainen tietää, että kiinni jäätyään lain- tai sääntöjenrikkooja joutuu tilille teostaan eli tuomittavaksi, ja se puolestaan johtaa rangaistukseen. Tämä on laki yhteiskunnassakin. Saarnassa kuulumme, että me pelkäämme tuomiota ja sitä seuraavaa rangaistusta, koska emme tiedä, miten selviäisimme niistä. Saarnan viittaus etsikkoaikaan tuo meille siihen vastauksen. Etsikkoaika on valmistautumisen aikaa. Se on aika, jolloin meillä on mahdollisuus tutustua Jumalaan, Hänen luonteesensa, tahtoonsa ja suunnitelmaansa kohdallamme. Etsikkoaika on aika, jolloin Jumala etsii ihmistä tarjotakseen tälle elämää, sillä Jumalalla on halu laupeuteen ja anteeksiantoon. Vain Hänellä on ratkaisu tulevaan tuomioon. Jeesus tuli maailmaan, jotta Hän saisi vapauttaa meidät tuomiosta ja tuomionpelosta!

Jumalanpalveluksen jälkeen erikoisiin ja värikkäisiin asuihin pukeutuneet nousevat ylös. Pian selviää, että he kuuluvat Pipliapolku-ryhmään, joka esittää kertomuksia ja henkilökuvauksia Raamatusta lyhyiden näytelmien muodossa. Pian meille esiintyvätkin mm. Mooses ja Daavid Vanhasta Testamentista sekä Jeesus Martan ja Marian vieraana sekä rampa mies, jonka Jeesus parantaa.

Siirrymme kirkkotorin puolelle kirkkokahville. Puheensorina täyttää huoneen, kunnes pikkusali hiljenee ja kirkossa saarnan pitänyt Suomen evankelisluterilaisen Kansanlähetyksen pitkänlinjan nimikkolähetti Tarja Ikäheimonen kertoo kuulumisia lähetyksentiltä. Hän kertoo toimineensa vuosina 1990 - 2006 Raamatunkäännöstyössä Papua-Uudessa-Guineassa, joka on saarivaltio päiväntasaajan takana lähellä

Australiaa. Hän oli mukana ryhmässä, joka käänsi Uuden Testamentin sikäläiselle Menden kielelle. Vuosina 2007 - 2014 hän puolestaan oli Keski-Aasiassa kehitysyhteistyössä ja vuodesta 2015 lähtien pakolaistyössä Saksassa. Hän on toiminut paljon myös islam -uskoisten parissa.

Tilaisuuden jälkeen kokoonnumme sankarihautojen edustalle. Siellä Asko Ruuskanen laskee sukuseuran seppeleen sankarihautojen muistokivelle. Seppeleenlasku jumalanpalveluksen yhteydessä on sukuseurassa traditio, ja sitä seuraamaan koko kirkkoväki on aina tervetullut. Eronhetki on koittanut. Hyvästelemme toisemme ja lähdemme kukin omaan suuntaamme.

Seppele on laskettu. Kuva: Antti Ruuskanen

Vaikka kotitieni onkin tuttu, etsin sen osoitteen navigaattorista, sillä on turvallista, kun navigaattori ilmoittaa mm.: ”Pysy tiellä 5”. Minulle tärkeimpiä ovat kuitenkin ne ensimmäiset sanat: ”PYSY TIELLÄ”. Pysytään mekin tiellä, kunnes viimeistään parin vuoden kuluttua taas tavataan!

Kiitos, että olit kanssani tällä kirkkomatkalla!

Liisa Ruuskanen

Kolmen sukupolven voimin sukukokoukseen

Jussi, Hanna ja Juha-Pekka Ruuskanen sukukokouksessa Rantasalmen Järvisydämessä 2016. Kuva: M.Nygren

Kuka olet ja mistä tulet?

Jussi Ruuskanen tulee Rantasalmelta, hänen tyttärensä Hanna Lahdesta ja Hannan poika Juha Pekka Vihdistä. Heidän sukujuurensa juontavat Rantasalmen Paunolanmäellä syntyneen Oskar Alpiin Ruuskasen kautta Rantasalmen Hiismäen Ruuskasiin.

Millaisista asioista iloitset?

Juha Pekka iloitsee liikunnasta ja hänen äitinsä ja isoisänsä – kuinka ollakaan jälkikasvusta ja tietenkin kesästä.

Mikä on salainen paheesi?

Hannan pikkupahe on punaviinin nautiskelu joskus illan hämyssä. Jussi puolestaan parantaa maailmaa aina vain paremmaksi. Juha-Pekalle ei vielä tähän ikään mennessä ole paheita ehtinyt kehittyä.

Millaisista asioista arkesi muodostuu?

Hannan arjen täyttää työ ja Juha-Pekan puolestaan opiskelu, urheilu ja kaverit. Eläkkeellä olevan Jussin arki kuuluu työnharrastamisen, pojan maatilalla auttamisen ja kesämökkeilyn parissa.

Mistä sait kipinän tulla sukukokoukseen?

Jussi oli mukana sukuseuran perustavassa kokouksessa Rantasalmella kymmenen vuotta sitten. Innostus oli suuri ja on ollut mukava nähdä, miten sukuseura on kymmenen vuoden aikana kehittynyt. Sukuseuran lehdestä on saanut hyvin tietoa. Juha-Pekan toi paikalle kiinnostus sukuseuran toimintaa kohtaan. Sekä Hanna että Juha-Pekka osallistuvat nyt ensimmäistä kertaa sukukokoukseen.

Mitä odotat kokoukselta?

Kaikki kolme olivat lähteneet sukukokoukseen avoimin mielin. On mielenkiintoista tavata sukulaisia ja mahdollisesti tutustua uusiin sukulaisiin. Ja tietenkin - on kiinnostavaa nähdä mitä kokous pitää sisällään.

Mitä toiveita sinulla on sukuseuran toiminnan suhteen?

Kuin yhdestä suusta toivottiin enemmän tapahtumia. Tapahtumat ovat näet olleet mukavia, suvun tarinat, taustat ja sukupuut mielenkiintoisia. Toki omaa aktiivisuutta ja mukanaoloa seuran toiminnassa tuotiin myös esille. Aktiivisuutta on vähentänyt se, että kokouksia on ollut paljon etelässä. Suomi on iso maa.

* * * * *

Kuin vastauksena näiden Ruuskasten toiveisiin tuli sukukokouksessa esiin keihäänheittäjä Antti Ruuskasen valmentajan kutsu virkistyspäivän viettämiseen Tanhuvaarassa, Savonlinnan kupeessa kesällä 2017. Toivottavasti tämä toteutuu!

Tämä haastattelu tehtiin ennen sukukokousta ja on mukava todeta, että Juha-Pekan mielenkiinto sukuseuran toimintaa kohtaan riitti hallituksen jäsenyyteen asti. **Onnittelut Juha-Pekalle!**

Marita Nygren

**Ruuskanen-Ruuska sukuseuran
apurahojen haku käynnistyy
tammikuussa**

**Ruuskanen-Ruuska sukuseura ry julistaa
haettaviksi apurahoja**

- ♦ ammattikoulujen, ammattikorkeakoulujen sekä yliopiston opiskelijoiden tukemiseen ja
- ♦ sukuun liittyvien tutkimusten tekemiseen tai sukututkimukseen liittyvään koulutukseen osallistumiseen

Apurahoja **voivat hakea Ruuskanen ja Ruuska sukuihin** kuuluvat henkilöt

- ♦ henkilöt vanhemmat tai esivanhemmat on merkitty sukuseuran henkilörekisteriin

Apurahoja voivat hakea **aikaisintaan toisen vuoden opiskelijat**, joilla on suoritettuna vähintään 40 opintopistettä tai niitä vastaava opintomäärä. Jos on kyse yhden vuoden tai alle sen kestävästä opiskelusta, opintojen tulee olla kokonaan suoritettuna.

Apurahat on käytettävä **opintojen tai tutkimuksen rahoitukseen**.

Hakuaika on **1.1.-28.2.2017**

Sukuseuran hallitus käsittelee hakemukset maaliskuussa pidettävässä kokouksessaan ja **stipendit jaetaan huhtikuussa 2017**.

Apurahan hakeminen tehdään täyttämällä **apurahaa koskeva lomake** ja liittämällä siihen tarvittavat liitteet.

Lomaketta on saatavissa nettiosoitteesta:
<http://www.ondruska.fi/>

email:[markkuj.ruuskanen\(at\)kolumbus.fi](mailto:markkuj.ruuskanen(at)kolumbus.fi)
tai postitse osoitteesta Ruuskanen-Ruuska Sukuseura ry, Vaaratie 4, 05200 Rajamäki

Hakemuksen palautus: Ruuskanen-Ruuska Sukuseura ry, Vaaratie 4, 05200 Rajamäki
email:[markkuj.ruuskanen\(at\)kolumbus.fi](mailto:markkuj.ruuskanen(at)kolumbus.fi)

Hajamietteitä kesäviikoilta

On ne vaan nuo savusaunan lölyt ”mualiman parraat”! Se tuli taas todistettua kun kesällä sain tuota herkkua entisillä kotitantereillani nauttia. Kesästä 1956 lähtien tuo sauna, silloin juuri valmistunut, on meikäläisen lölyttänyt ja hyvin tuntuu hommansa edelleen hoitavan. Aina välillä kuulee sanottavan, että savusaunaan saa päivän lämmittää ja että siellähän nokeentuu! No en tiedä muista, mutta tästä saunasta on kyllä aina puhtain pepuin ja paidoin pirttiin tai pihakiikkuun tultu. Ja se lämmitys: hiilloksen siintymisineenkin vajaa kolme tuntia. Sitten vain koivuvasta kainaloon ja kylpemään, lölyä kyllä riittää!

Kuva: V-P Ruuskanen

Saunatunnelmiin palaan vielä tuolla mietteitteni lopussa.

”Paras maalaussää on pilvipouta”, sanoo maalitehtaan mainos ja kyllähän mökillä aina maalattavaa riittää. Meikäläisen mökinmaalauslaussessa jouduttiin kuitenkin välillä laittamaan pensselit naulaan kun pilviä kyllä riitti mutta poutaa ei. No tulihan niitä poutapäiviäkin ja vanhaa lastenlaulua mukailen maala- maala- maalari kiipes uudelleen. Valmista siis tuli ja komiaa. Kyllä kelpasi pihakiikusta ranteet hellinä mutta mieli tyytyväisenä lopputulosta katsella. Punainen tupa ja perunamaa, siinä se!

Mennyt kesä oli oikea penkkiurheilijan unelma. Kesäkuussa oli jalkapallon EM-kisat Ranskassa, heinäkuussa yleisurheilun EM-kisat Hollannissa ja kaiken kruununa elokuussa Olympialaiset Brasiliassa. Kyllä siinä tällaisen moniottelijan kunto oli kovilla, mutta maaliin selvittiin. Antin puolesta tietysti harmitti, että se Amsterdamin kasikasinen ei sitten ”mitalipeleissä” saanut jatkoa, mutta hyvin mies kuitenkin kokonaisuuden klaarasi. Ei muuta kuin korkeita kaaria kohti Nousevan Auringon Maata!

Mökkikesähän ei ole mitään ellei välillä pääse ongelle! Joten ei muuta kuin onget mukaan, tervalle tuoksuva vene vesille ja ahvenia narraamaan. ”Tässä se on ennenkin hyvin syönyt”, mutisen itsekseni, kun tovin soutamisen jälkeen asemoin itseni tutuille onkipaikoille. Ja eikö vain pian ala punavalkoinen koho kiivaasti hyppiä ja niin on kukkokalojen metsästys alkanut.

Ongella oloa ja saunomista yhdistää mielestäni kaksi asiaa: molemmissa kiire pilaa nautinnon ja molemmissa siihen nautintoon sisältyy paljon muuta kuin se fyysinen tapahtuma, sellaista aineetonta jonka keho ja mieli ympäriltään aistii. Ongella ollessa nautin valtavasti ympäröivästä luonnosta ja sen väreistä, siinä Suurella Värimestarilla on väriharmoniat kohdallaan!

Kalamieshän ei koskaan saaliillaan kehu, mutta kyllä sieltä kukkokalat ja vähän ylikin nousi ja päivän kruunasi se juuri paistettu, vielä uunilämmin kukko. Ja kyllä maistui, saunaillan päätteeksi!

Metsän viljaa on tänä kesänä ollut runsaasti ja sitä satoa mekin olemme parhaamme mukaan talteen ottaneet. Lehdissä on ollut juttua siitä miten paljon satoa jää ”haaskoon” ja tottahan se on, kun itse näkee miten paljon sitä viljaa siellä on eikä omat resurssit vain enempään riitä. Marja- ja sieniretkiin pätee muuten vähän sama mistä onkireissun yhteydessä kerroin. Eli taipumus mennä samoihin paikkoihin ajatuksella ”tästä niitä on ennenkin löytynyt”. Liekö

seikkailijaluonnetta vai poikamaista uteliaisuutta, mutta välillä haluan kuitenkin suunnistaa uusille paikoille. Satoa sitten löytyy tai ei, mutta saapahan hetken leikkiä löytöretkeilijää ja nähdä uusia maisemia.

Meikäläisen sienirepertuaarin laajentuminen on kyllä täysin vaimoni ansiota. Kun nuorena keräsin vain suolasieniä, niin hänen myötäään ovat tutuiksi tulleet kantarellit, suppikset, mustat torvisienet, orakkaat, ukonsienet ja monet muut, noudattaen ohjetta ”kerää vain niitä sieniä jotka varmasti tunnet”.

Kesän hetkiin kuuluu tietysti myös lukeminen. Aitassa tai vintillä, pihakiikussa tai rannalla, missä vain mistä kulloinkin sopivimman paikan kirjaan uppoutumiselle löytää. Itse olen tänä kesänä mielenkiinnolla lukenut nobelisti A.I.Virtasen elämäkertaa ”Mies, liekki ja unelma”. Teos on ilmestynyt 2015, kirjoittajana dosentti Touko Perko. Laaja ja monipuolinen tietoteos sekä henkilöstä itsestään että siitä aikakaudesta jossa hän eli ja vaikutti, 1910-luvulta 1970-luvun alkuun. Ja totta kai teos on kuvaus AIV-rehun kehityksestä, käytöstä ja vaikutuksesta karjatalouden ja maaseudun muutokseen.

Mielenkiintoista luettavaa kaikille, mutta erityisesti niille joilla on omakohtaisia muistoja virtasrehun valmistuksesta, rehutornien rakentamisesta ja AIV-rehun käytöstä karjan ruokinnassa. Uskon, että heitä löytyy myös tämän lehden lukijoiden joukosta ja siksi pitäisikin kiinnostavaa saada virtasmuistojanne Ondruskaan luettavaksi!

Sää kuin sää kotimaan matkailua kannattaa aina kesällä suosia. Meidän perheen kesämatka Turkuun oli matka maamme historiaan, kohteina Turun Linna ja Turun Tuomiokirkko. Tällaiselle historiafriikille kuten minä se tarkoitti sitä, että kohteita ei ”läpijuostu” vaan imin niiden tunnelmaa ja kuvittelin ihmisten elämää ja aikakausia joista nuo kohteet kertovat. Mikään googletus ei korvaa sitä ”todeksi elämistä” paikan päällä!

Kun tulin Linnasta ulos, olin vielä Juhana-herttuan hovissa 1500-luvulla enkä Turun kesässä 2016! Vaikka olen kohteissa aiemminkin käynyt, moni asia oli arjen alle unohtunut ja toisaalta, molemmat kohteet tarjoavat valtavan määrän historiatietoa josta löytyy aina uutta ja uusia näkökulmia. Ja säähän oli mitä mainioin, liekö Juhana pitänyt pilvet lahden takana.

Rantasalmella, Rinssieverstin valtakunnassa, meillä kaikilla oli niin mukavaa, olivathan meneillään sukuseuran 10-vuotisjuhlat! Juhlita kerrotaan kuvin ja sanoin enemmän toisaalla tässä lehdessä. Tässä kohtaa totean vain, että mukava oli sukuseuran merkeissä jälleen tavata ja huomata miten aktiivinen ja monilukuinen joukkomme on. Vaikka sanonta on kulunut, se sopii tähän: Tästä on hyvä jatkaa!

Lupasin alun saunamietteessä lopuksi vielä palata saunatunnelmiin. Parhaiten noita tunnelmia mielestäni kuvaa savolaisen murteen ja sanankäytön mestari **Kalle Väänänen** runoissaan ”**Saanassa**” ja ”**Saanaj jälkehen**” joita tähän loppuun lainaan.

Runot löytyvät kirjasta Kalle Väänänen, Sanarrieskoo.

*Jo saanasta kuuluu vastar roeske,
jo kuuluu roeske ja huike ja loeske
ja litisöö ja lätisöö vesj,
kun työntävyt sissäj jo kuumaah höyryyn.
Ka, ka, jopa pittäähi paenuva köyryyn
koko sinun kommeutesj.
Sieltä selläneh hönkä se vastaan tulloo,
että seisaallee iham meinoo sulloo.*

*Eipä kestäjškää siinä nahkaset lasten.
Se löyly ol lyöty iham miehiä vasten.
Jopa on, jopon äkästä ja kuumoo.
”Tule poes, tule poes vua yhtee illoo”,
renk-Jussi se laateilta tuumoo
ja viereesä tekköö jo tilloo.*

*Vuan ku hivenel loejot ja ähkät vähä
ja haatelet pintoos arko,
nii alakaapa tottuva kyjtiin tähä.
Ja kum pinnasta hik siinä karkoo,*

*nii yhtää ennee et vastaam paa,
vaekka kapan taekka kaksii huiskaattaa
tuonne kihisevän kiukoon kivviin.
Ja kiuvvos se löylyä työntää ku äessään.
Vuaj jopa om miehillä vastat käessään
ja laateille istuu ne rivviin.
Ja sillon se vasta tok nahkoo kyssyy
ja sillo om mies, joka matkassa pysyy,
kun kilivalla alakaa ne kyliee.*

*Ja voe sitä tuimoo tahtia,
sitä vastaj ja löylym mahtia!
Jo on hirveetä höyry ja hutke!
Kyllä lähtöö kylistä kutke,
ja nöyrtyypä mies, vaekka miten oes ylypee
ja miel miten täänäsä intoo,
ku oekeen se löyly jo polttaa pintoo,
ja alakaapa, alakaapa katella vua,
eikö jotennii ihteessä alemma sua.*

*Ja saanan vieressä seinustalla
om penkki sen tuuheen koevun alla.*

*Niin, kukapa ei meistä koetellu oes
sitä mualiman parraenta paekkoo.*

*Niin nyttii, kun saanal löylystä poes
yks tosesa jäläkeen ne kaekkoo,
niiv voe sitä makkeeta naatintoo
siinä saanan seinustalla!
Eipä tok, eipä muuta sev vertasta oo
tämän mualiman kannen alla.*

*Ja siä on niin laahkee ja herttanen,
se on niinkul lämmintä maetoo.
Jopa soma on istua immeisen
siinä penkillä iliman paetoo
ja kahtoo, ku aarinko laskiissaa
tuota järver rantoo kultoo,
ja nöpöstellä paljaalla varpaallaa
tuota märkee ja lämmintä multoo.*

*Ja tuolta jostai viljapellom piästä
ruislinnun tutun iänen kaeku kantaa.
Ja on kum piäsky kiittä saven siästä,
kuv viserryksevi vielä kuulla antaa.
Ja on ku oes jo pyhär raaha maella,
ei immeisenkääm miel oo mittäv vaella.*

V-P Ruuskanen

OSA II

Kansanomaiset alkoholitavat

Kaikissa miesväen yhteisissä kokoontumisissa noudatettiin kansanomaisia tapoja käyttäen alkoholia vuosisatojen ajan. Käräjöpöytäkirjoista saadaan lukea varsinkin miesväen juopottelusta käräjillä, pitäjänkokouksissa, verotustilaisuuksissa ja kirkonmenojen aikaan.

Naisten suhde alkoholiin jakaantui siviilisäädyn mukaan. Naimattomat naiset, palkolliset valmistivat ja myivät alkoholia samoin kuin itsellisten ja sotilaiden vaimot ja lesket. Naineet naiset käyttivät jonkin verran alkoholia, mutta heidän oli parasta pysyä sisätiloissa juopuneena. Naisten alkoholin käytöstä on erittäin vähän merkintöjä oikeuksien pöytäkirjoissa. Myöhemmin naiset eri yhteiskuntaluokista olivat merkittävässä roolissa raittiusliikkeen piirissä.

Käräjämatkoja taitettiin alkoholia käyttäen ja tienvarsipaikkoihin pysähdyttiin juopottelemaan. Käräjille tullessa oltiin monesti humalassa ja tämä vaikeutti usein oikeuden istuntoja. Yhteinen rahvas piti käräjäoikeuden istuntoja yleisenä kansanhuvina. Käräjille yhteiseen kokoontumiseen tultiin usean päivän ajaksi ja sinne saapui myös muuta kansaa kuin oikeudenkäynteihin osallisia. Pojankosseja, kaupustelijoita ja alkoholin myyjiä tuli paikalle.

Käräjien turvallisuus taattiin käräjärauhalla, ja käräjille osallistuva sai saapua paikalle esivallan suojeluksessa. Kuitenkin tappelut käräjien yhteydessä olivat yleisiä, kun käsiteltävänä oli aiempien riitapukareiden välisiä kiistoja.

Kirkonmenoja häirittiin

Kansanomaisena tapana oli 1700-luvulla osallistua kirkonmenoihin hienoisessa humalassa. Kuopiossa totesi eräs aateliskersantti vähintään neljänneksen kirkkokansasta olevan juovuksissa. Pahennusta herättävä humalakäyttäytyminen kirkossa oli rangaistava teko. Korttelin eli 33 cl viinaa nautittuaan kirkkoon menevä selviytyi vielä kunnialla

kirkonpenkkiin ja ennätti selvätä ennen jumalanpalveluksen päättymistä. Jos häiriötä ei aiheutunut, ei rangaistustakaan tuomittu.

Joskus papitkin hoitivat virkaansa kirkoissa humalatilassa. Jos papin todettiin useampaan kertaan saarnanneen juopuneena, häntä odotti viraltapano. Tästä päätettiin tuomiokapitulissa.

Lukkareiden juopotteluun puuttuivat papit herkästi ja he ryhtyivät toimenpiteisiin lukkareita vastaan. Kirkonpalvelijoita voitiin erottaa joko kokonaan tai määrääjäksi.

Muissa kirkollisissa toimituksissa, kuten ristiäisissä, häissä, ruumiinvalvojisissa ja ruumissaatoissa kolpakkoja kallisteltiin monesti ahkeraan asianomaisten henkilöiden kunniaksi. Pitkinä kirkollisina juhla-aikoina, kuten aiemmin nelipäiväisinä jouluna kaikki työnteko oli kiellettyä. Tällöin aikaa jäi juopotteluun kirkkomatkoillakin.

Kirkkojuopumuksesta rangaistiin häpeärangaistuksilla, kuten jalkapuussa istumisella tai kirkon ovella seisomisella. Parannusta julistettiin myös rangaistuille saarnastuolista. Häpeärangaistusta käytettiin yhteisöllisenä paheksumisen ja halventamisen välineenä.

Markkinat ja juhlahumu

Markkinoita oli keskiajalla vietetty pyhimyspäivinä. Uskonpuhdistuksen jälkeenkin vanhoissa totutuissa markkinapäivissä haluttiin pitäytyä. Markkinat vetivät puoleensa kaikenlaista väkeä kaupanteon lisäksi juoppoutta ja säädyttömyyttä harjoittamaan, mikä toi harmea kirkonmiehillekin. Markkinat olivat käräjiä muistuttava karnevaalitapahtuma siitä riippumatta, pidettiinkö markkinoita kaupungissa vai maalaispitäjissä. Vähäväkisille kaupungeissa ja maaseudullakin markkinoilla oli suuri merkitys samoin kuin pikkukaupunkien porvareille. Janoisten miesten tarpeiden tyydyttäminen markkina-aikaan oli tärkeässä asemassa.

Markkinat saattoivat kestää viikkokausia ja niitä varten maaseudullakin pystytettiin markkina-aittoja. Aitoissa anniskeltiin alkoholia ja 1800-luvulla oli jo henkilöitä, jotka saivat ansionsa markkinapakoinnilla. Markkinoita varten

myönnettiin tilapäisiä anniskeluoikeuksia, joten anniskelu ei kokonaan ollut salakapakointia.

Kuva: www.hs.fi

Talonpojat tulivat kaupunkiin tuomaan myytäväksi tuotteitaan ja usein ne osti tietty porvari, jonka kanssa talonpojalle kehittyi pidempiaikainen kauppasuhde. Tätä sanottiin majamiesjärjestelmäksi. Joskus tämä johti talonpojan velkaantumiseen kaupungin porvarille, kun oli tullut ostetuksi enemmän kuin mitä myytävistä tuotteista saatiinkaan myyntituloja. Vanhastaan kaupanteko vaati kestitystä, johon kuului oleellisena osana alkoholin nautinta. Tästä taas aiheutui usein markkinatappeluita ja muuta levottomuutta.

Elämänkaarijuhlat

Lapsen syntymän juhlaan liittyvät kastajaisia eli ristiäisiä juhlittiin lähes kaikissa yhteiskuntaryhmissä. Niihin kuuluivat myös varpajaiset eli lapsioluet aiempina aikoina. Ristiäisiä vietettiin usein kasteen jälkeen juhlatalossa. Kansantapojen mukaan tilaisuus aloitettiin alkuryypyllä, jonka jälkeen käytiin pitopöytään, jossa nautittiin maljoja elämälle parin kolmen tunnin ajan. Sen jälkeen jatkettiin vapaamuotoista juomista ja tupakointia sekä keskusteltiin yhteiskunnallisistakin asioista.

Avioliiton solmimisen ympärille kehittyi vuosisatojen kuluessa monipuolinen tapaverkosto. Kihlajaisoluiden nauttiminen aloitti juhlasarjan, joka jatkui kuuliaisilla, morsiamen tai sulhasen kotoa lähdöllä ja häättilaisuudella. Yleensä häihin liittyi mittava kestitys ja häälöiden ja hääviinan nautinta. Maamiehen ystävä -lehdessä kerrottiin harvinaisena poikkeuksena, että Rantasalmella vietettiin vuonna 1853 häitä neljänsadan vieraan voimin, mutta viinaa näissä häissä ei tarjottu

pisaraakaan.

Tyypillisesti häissä olivat edustettuina morsiamen ja sulhasen suvut sekä paikalliset mahtimiehet. Torpparin häihinkin kutsuttiin lautamies, lähin talollinen ja uudisasukas. Ruotutalonpojan tai rusthollarin tuli tuoda ruotusotilaan häihin lammas ja tynnyrillinen olutta, jottei paikallinen sosiaalinen järjestys järkkyisi. Vanhastaan häitä vietettiin lokakuussa tai joulun aikoihin, kun vuodentulo oli saatu ja käytettävissä tarjouksiin.

Vainajien muistaminen ja kunnioittaminen oli aiemmin monipolvinen tapahtuma, joka alkoi ruumiinvalvojisilla ja jatkui siunauspäivän peijaisilla. Näihin kuului myös hautausoluiden nauttiminen. Vähäisiinkin hautajaistilaisuuksiin oli varattava kannuittain viinaa ja tynnyreittäin olutta. Kuolinsyynä alkoholia oli harvemmin mainittu. Vuonna 1768 syntyneen Elias Ruuskan oli merkitty kuolleen paloviinaan vuonna 1816 Vetelissä.

Juominkien vuotuiskierto

Elämänkaareen liittyvien juhlien lisäksi elämää jaksottivat erilaiset vuotuistapahtumat, kuten pääsiäinen, helluntai ja joulu kirkkokalenterin mukaisina pyhinä. Talonpoikien noudattama vuotuiskierto alkoi kevätkylvöllä ja päättyi elonkorjuuseen syksyllä. Kesän juhlista tärkein oli juhannus, joka yhdisti kaikki säädyt juhlimaan jo menneinä vuosisatoina. Juhannus periytyy Ukon juomingeista pakanuuden ajalta, jolloin miehet liikkuivat kylillä rehentelemässä ja joivat rajusti. Juhannushan on edelleenkin suomalaisten kesäjuhlista merkittävin eikä alkoholin kulutustaan ole aivan vähäistä meidänkään päivinämmekeskikesän juhlan aikaan.

Elonkorjuun päättymistä juhlittiin erilaisina juhlatilaisuuksina, muiden ohella Kekrijuhlina. Yhtämittäinen joulunaika kesti useita päiviä, kun aiemmin jouluakin vietettiin neljänä peräkkäisenä päivänä nykyisen kahden sijasta. Joulun aika loppui Nuutin päivään uuden vuoden puolella. Joulun juhlintaa on vuosisatoja pyritty hillitsemään joulurauhan julistuksella. Pietarsaaren joulurauhan julistuksessa 1600-luvun lopulta varoitettiin ylitsepursuavasta

juopottelusta ja vaadittiin pidättäytymään yötansseista, juomingeista ja korttipeleistä. Tapaninpäivän rituaaleissa yhdistettiin ihanteellinen juopotteleva mies tunnusmerkinään hevonen ja kilpa-ajot.

Kuva: www.mtv.fi

Heinäntekoa, rukiinleikkuuta ja rakennustöitä tehtiin maalaisyhteisössä usein talkoilla, joihin kokoontui lähiseutujen väkeä työskentelemään yhdessä jonkun talollisen tai torpparin hyväksi. Talkoisiin kuului kestitys, jota jatkui joskus yömyöhään saakka.

Varsin yleistä oli, että lähistöllä asuvat talonpojat kokoontuivat illanistujaisiin pohtimaan maailman menoa. Illanistujaisia harjoitettiin kaupungeissakin ammattikunnissa ja säätyläisten keskuudessa. Illanistujaisiinkin kuului vieraiden kestitys ja alkoholin nautinta. Juoma-astia kulki kädestä käteen arvojärjestyksen mukaan. Illanistujaisiin saattoi kuulua erilaisia pelejä ja kortinpeluuatkin.

Kotiviinin valmistus yleistyi maaseudullakin 1970-luvulla. Meillä kotonakin valmistettiin viinimarjoista ja omenista kotiviiniä yhdessä naapurissa asuneiden sukulaisten kanssa, kun AIV-rehun valmistukseen käytetyn liuksen pullo oli jäänyt tyhjäksi. Pulloon hankittiin korkki ja viiniä varten tarvittavat hiivat. Viinin valmistuttua se pulloitettiin ja sitä maisteltiin useissa illanistujaisissa, joissa oli koolla naapureiden väkeä.

Lähde: Kustaa H.J. Vilkuna: *Juomareiden valtakunta, Juva 2015*

Markku Ruuskanen

1970 luku alkoi merkittävällä henkilökohtaisella muutoksella. Repäisimme Eevan kanssa itsemme irti maaseutuyhteisöstä ja muutimme elokuussa 1970 Ruotsiin. Ruotsin teollisuus kasvoi voimakkaasti ja värväsi Suomesta työvoimaa. Isäni nukkui pois syyskuussa 1970 alle 60 -vuotiaana.

Isäni kertoi kuinka ennen piti kääntää reppu selästä etupuolelle kun Siilinjärven puolelta Nilsiä puolelle meni. Nilsiässä oli kuulemma niin paljon rosvoja. Isäni ei varmasti tiennyt, että yksi tunnetuimpia nilsiäläisiä rosvoja oli lähisukulainen Pekka Ruuskanen (s 12.3.1797) Hänellä on ollut myös nimiä Rosvo Ruuskanen, Pahko Ruuskanen. Jos isäni olisi tiennyt sukumme rosvohistoriasta tuskin hän olisi noita Nilsiä juttuja kertonut. Rosvohistoria on tullut tunnetuksi vasta sukututkimuksen myötä myöhemmin eläneillä Ruuskasilla ei tietenkään ole osaa eikä arpaa 1800 luvun alun rosvojuttuihin.

Koko 1970 luku oli voimakkaan sosialistisen propagandan värittämää aikaa. Itsenäisyytemme pelastaneita miehiä, isiämme suorastaan pilkattiin ja heillä ei ollut juurikaan arvostusta julkisissa tiedotusvälineissä. Radio ja TV välitti ohjelmaa, jossa itänaapurissa kaikki oli paremmin. Uutisten mukaan Suomessa vain riistettiin tyväestöä mutta nälkä kenelläkään ei ollut paitsi laulun mukaan jossa sanottiin " nälkä on aina vieraanamme". Teollisuudessa lakkoilu oli hyvin yleistä, eikä siinä juurikaan tarvittu syytä kun perjantaina työt päättyivät klo 10 tai klo 12 ja ulosmarssi suoritettiin joihin syyn nojalla. Maanantaina palattiin taas töihin normaalisti. Erityisen herkkiä lakkoiluun olivat telakat. Työpaikoilla oli kova taistelu SDP:n SKDL:n ja taistolaisen välillä. Taistolaisen lehti Tiedonantaja revitteli työehtosopimusneuvottelujen alla 3 - 5 mk/h olevia palkan korotus tarpeita. Taisipa hurjimmat vaatimukset olla; verot porvareitten maksettavaksi. Palkan-

korotusvaatimus 3 - 5 mk/h oli 20 - 40 % alasta riippuen, eli niin pahasti oli asiat pielessä!!. Sosialistinen vallankumous taisi kaatua siihen, että missään ei ollut niin suurta parkkipaikkaa, että vallankumouksen etujoukko olisi saanut autonsa parkkiin ja käynnistettyä vallankumousta.

Vietnamin sota jatkui ja laajeni. Pahimmillaan USA:lla oli yli 500 000 sotilasta. TV näytti livekuvaa sodasta ja sen tuhoista, muistissa on vieläkin kuva nuoresta työstä, joka alasti juoksee kohti TV kuvaajia tulen tuhottua hänen vaatteensa. Sodan vastustaminen USA:ssa ja muualla maailmassa kasvoi koko ajan ja syntyi sodanvastaisia liikkeitä, yksi näistä liikkeitä on nuorison "Hippiliike". Sota päättyi Pohjois Vietnamin joukkojen vallattua Saigonin 1975. USA vetäytyi häntä koipien välissä pois Vietnamista.

Isämme möi kuorma-autonsa pois keväällä 1970, koska perillisistä ei ketään kiinnostanut autoilijan ura. Ajattelimme, että ei se ole luonnon laki jos isä on ollut jossain ammatissa jonkin jälkeläisen pitää jatkaa samaa ammattia.

Urkki oli voimissaan ja saavutti Helsingin ETYK kokouksen myötä uransa huipun. Urkin arvostelu on latistettu ja poliitikoista suurin osa olivat kilvan Urkin perässähihtäjiä. Luotiin jopa mielikuvaa, että Suomea ei pysty kukaan muu kuin Urkki hallitsemaan. Olipa ilmassa ajatuksia, että Urkki pitää valita elinikäiseksi presidentiksi. Kenties jossain mietittiin jopa Urkin kuolemattomaksi julistamista

Vuosikymmenen lopulla oli tilaisuus vierailta eka kertaa itänaapurissa. Ensi kokemus Viipurin asemalla oli todella sokeeraava; Viipurin rautatieaseman laiturilla kävellessä vastaan tulijoista joka toinen oli miliisi ja joka toinen trokari joka kyseli rahanvaihtoa, jotain myytävää ja kauppasi Vodkaa. Ristiriita joka tiedotusvälineitten kautta oli tullut ja se todellisuus joka iski vastaan oli todella suuri. Junamatka jatkui Moskovaan ja siellä oli joka paikassa näkyvillä Breznev

valokuvia, jotenkin se vaikutti henkilöpalvonalta. Oli siinä suomalaisella nuorella miehellä ihmettelemistä.

Henkilökohtaisesti vuosikymmen meni opiskelun merkeissä. Näin jälkeempäin ajatellen olisihan tuota voinut opiskella nuorempaanakin, mutta näinhän sanotaan, parempi myöhäänkin kuin ei milloinkaan. Onhan tuota työnsyrjää ennättänyt tehdä vielä 1980 vuodesta alkaenkin.

Ruotsiin muutto maaseudun kiireettömästä puhtaasta ympäristöstä oli nuorille kasvun paikka. Niistä tehdaspaikkakunnista joilla suomalaisia värvättiin, suurin osa oli pienehköjä kaupunkeja. Paikkakunnalla oli jonkin verran suomalaisia ja suurin osa heistä ajatteli, olen täällä muutaman vuoden ja palaan koti Suomeen. Aika monella oli alkoholin kanssa ongelmia ja koko tiliväliä kruunut eivät tah-toneet riittää. Joukossa oli myös rikkoutuneita perheitä ja sekin toi lisämausteita ongelmallisuuteen. Tapasin useankin vuoden asuneita suomalaisia jotka eivät olleet opiskelleet ruotsin kieltä ja olivat aika ulkona ympäröivästä yhteiskunnasta. Meidän Ruotsin opintomatka jäi reilun puolen vuoden mittaiseksi koska totesimme, että opiskelu äidinkielellä on merkittävästi helpompaa kun opiskelu vieraalla kielellä.

Suomen teollisuus kasvoi voimakkaasti koko vuosikymmenen. Kun vienti alkoi tökkimään, devalvoitiin markkaa ja taas vienti veti. 1970 luvulla oli myös huimia inflaatioprosentteja, pahimmillaan prossu oli yli 15. Opinto- ja asuntolainasta söi inflaatio merkittävän osan ja lainojen takaisinmaksun pystyi hoitamaan ajallaan.

Suomi vaurastui autojen tuonti oli vapautunut jo 1960 luvun alkupuolella ja 1970 luvulla kasvoi voimakkaasti japanilaisten henkilöautojen tuonti. Yhä useampi suomalainen pystyi hankkimaan oman henkilöauton ja yhä useampi noista autoista oli Länsi-Euroopassa tai Japanissa valmistettu. Itä-Euroopassa

valmistettujen autojen osuus pieneni merkittävästi. Suomessa oli aloitettu Saab henkilöautojen valmistus 1969. 1970-luvulla Saabilla oli jonkinmoinen markkinaosuus Suomen autokannasta. Meidänkin perhe ajeli vuodesta 1995 alkaen Saab henkilöautolla.

Suomi oli jälleen merkittävästi vauraampi 1979 joulukuussa kuin tammikuussa 1970. Maa oli teollistunut, väestöä oli muuttanut maaseudulta kaupunkikeihin ja perinteisten alkutuotantoelinten osuus oli vähentynyt merkittävästi. Jälleen vuosikymmenen vaihtui ja 80 -luvun muistelo on taas eri juttuja.

Keväällä päivä 30.4.1979 oli nuoren miehen elämässä hyvin merkittävä. Sain todistuksen, jossa kerrottiin, että olen suorittanut koneinsinöörin tutkinnon Jyväskylän Teknillisessä Oppilaitoksessa. Tuo tutkinto avasi taas lisää ovia ja maailmaa.

Risto Ruuskanen

Sukuseuran hallitus ensimmäisessä kokouksessaan 7.10.2016

Helsingissä ravintola Kaisaniemen Marski-kabinetissa

Seisomassa vas. Jorma Ruuska, Reino ja Markku Ruuskanen sekä Marjatta Vesterinen

Istumassa vas. Seppo Ruuskanen, Outi Rytkönen, Veli-Pekka ja Juha-Pekka Ruuskanen Kuvasta puuttuu Annukka Ruuskanen.

Kuva: Markku Ruuskanen

Sukuseuran hallituksen yhteystiedot

Puheenjohtaja, sukututkija

Markku Ruuskanen

Vaaratie 4, 05200 Rajamäki
Email: [markkuj.ruuskanen\(at\)kolumbus.fi](mailto:markkuj.ruuskanen(at)kolumbus.fi)
p. 050-5729534

Varapuheenjohtaja

Outi Rytönen

Kirkkosaarentie 313, 72400 Pielavesi
Email: [outirytkonen\(at\)suomi24.fi](mailto:outirytkonen(at)suomi24.fi)
p. 040 8455363

Sihteeri

Marjatta Vesterinen

Lillukkakuja 8, 90460 Oulunsalo
Email: [marjatta.vesterinen\(at\)pp.inet.fi](mailto:marjatta.vesterinen(at)pp.inet.fi)
p. 040 5652423

Jäsenasiat, osoitteenmuutokset

Veli-Pekka Ruuskanen
Korppaanmäentie 16 B 17, 00300 Helsinki
Email: [vp.ruuskanen\(at\)outlook.com](mailto:vp.ruuskanen(at)outlook.com)
p. 050 3111 377

Kotisivujen ja facebook-sivujen ylläpito

Juha-Pekka Ruuskanen
Punatulkunkuja 16 b, 03100 Nummela
Email: [juha-pekka.ruuskanen\(at\)hotmail.fi](mailto:juha-pekka.ruuskanen(at)hotmail.fi)
p. 040 7564559

Seppo Ruuskanen,

Hoilonkatu 6, 18150 Heinola
Email: [seppoj.ruuskanen\(at\)phnet.fi](mailto:seppoj.ruuskanen(at)phnet.fi)
p. 0400- 770323

Reino Ruuskanen,

Kuuselankatu 31, 04400 Järvenpää
Email: [reino.ruuskanen\(at\)luukku.com](mailto:reino.ruuskanen(at)luukku.com)
p. 041-4601088

Annukka Ruuskanen

Valhallankatu 6 A 2, 00250 Helsinki
Email: [annukka.ruuskanen\(at\)tnl.fi](mailto:annukka.ruuskanen(at)tnl.fi)
p. 050-5403802

Jorma Ruuska

Kylväjätie 2 B 8, 33340 Tampere
Email: [jore1958\(at\)gmail.com](mailto:jore1958(at)gmail.com)
p. 040-5418754